

کیفیت یا کمیت؟ (کار فرهنگی)

امام خامنه ای :

این حلقات «**مالحین**»، از کارهای بسیار خوب و برجسته است و در طریق همین تکمیل بسیج قرار دارد که انشاءالله روز به روز باید آن را کاملتر کرد. کیفیتها باید بالا برود؛ البته کیفیت بر کمیّت ترجیح دارد، لکن **کمیّت با کیفیت** هم دارای اهمیت است؛ یعنی گسترش سطحی و عرضی همراه با عمقیابی، هر دو باید مورد توجه قرار بگیرد. امروز دنیای اسلام محتاج این **حرکت بسیجی** است.

مساله ای که در اکثر کانون های فرهنگی ،مساجد، پایگاه های بسیج و ... وجود دارد این است که در کار فرهنگی و تربیتی باید کمیت را در اولویت قرار دهیم یا کیفیت را و یا هر را دو در کنار هم رشد دهیم. قبل از اینکه وارد بحث اصلی شویم مبادی تصویری خود را روشن می کنیم. منظور ما از کیفیت تربیت صحیح دینی و اثر بخشی آن است و در نگاه عام و اولیه قطعا همگان کیفیت در برنامه های فرهنگی و تربیتی را در اولویت قرار خواهند داد. اما بیایید نگاهی به معنا و مفهوم کمیت در فعالیت های این چینی داشته باشیم:

کمیت در کار فرهنگی و تربیتی را به دو صورت می توان معنا کرد:

اول: به تعداد نیرو های انسانی حاضر و جذب شده در مجموعه

دوم: وسعت و محدوده اجرای برنامه های تربیتی و فرهنگی

مشکل بسیاری از مراکز فعال تربیتی و فرهنگی الان جامعه ما این است که با ملاک قرار دادن کیفیت در کارهای خود (که البته باید اینگونه هم باشد) فقط سعی می کنند تا روی افراد جذب شده در مجموعه خود کار کنند و با انجام فعالیت های تربیتی و فرهنگی به صورت بسته و درون مجموعه ای با یک برداشت سنتی و فرسوده از بحث کیفیت و کمیت

بخش دیگری از جامعه هدف را از شمول در این برنامه ها محروم نمایند.

در حالی که می توان با کمی سعی و تلاش بیشتر وسعت اجرای برنامه های فرهنگی و تربیتی را بزرگتر و وسیع تر از مجموعه خویش در نظر گرفت.

چند سال پیش مقام معظم رهبری در مورد تهاجم فرهنگی هشدار دادند. پس از چند مدت فرمودند که شبیخون فرهنگی شده است و دوباره پس از مدتی فرمودند که ناتو فرهنگی شده است که خود اهمیت این موضوع را ثابت می کند. در این دوران که دشمن از تمام امکانات خود مانند ماهواره ، اینترنت، تلفن همراه و ... استفاده می کند و با این هجوم گسترده ضد فرهنگی که تقریباً **تمام جامعه** ما را به صورت بیست و چهار ساعته هدف قرار داده است آیا وقت آن نشده که نوع نگاه خود را به بحث کمیت کارهای فرهنگی عوض کنیم و کم کاری و عدم توانایی های خود را با مطرح کردن ارجحیت کیفیت بر کمیت توجیح نکنیم. آیا با این تهاجم گسترده فرهنگی غرب پرداختن به عده ای ناچیز نسبت به این جامعه بزرگ درد چندان از معضلات فرهنگی و اجتماعی ما دوا می کند؟

وقت آن شده که مساجد ؛ پایگاه های بسیج ؛ کانون های فرهنگی و تربیتی و ... از دیواری را که سالها به دور خود کشیده اند گذر کنند و جامعه هدف خود را فراتر از مجموعه خویش در نظر بگیرند و **کمیت کیفی** را سرلوحه برنامه ریزی های خود قرار دهند.

اولین حرف خودم در این راه حل برخی اختلافات جزئی در جبهه خودی است. البته برای کسانی که واقعا داخل جبهه هستند، نه آنهایی که فکر می کنند سرباز جنگ نرم هستند ولی در واقع سرباز هستند...

علی علی.

اصل مطلب از: پایگاه آموزشی صالحین خیبری